

ΛΑΓΊΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

Η ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΤΟΥ ΠΟΥΛΙΟΥ

Μία φορά κάποιος άνθρωπος έπιασε ένα μικρό πουλί που τον είχε μαγέψει με το τραγούδι του.

— Τι θά με κάμης ; τον ρώτησε το πουλί. "Όταν θά βρισκομαι φυλακισμένο, δέν θά κλειαίδω. "Αν θέλῃς γιαί να με φῶς, δέν είναι άκόμα άρκατά μεγάλω. "Άφρησε με έλευθερο κ' έγώ θά σου δώσω τρεις συμβουλές που θά σέ άφελήσουν πολύ.

— Πές μου τες και σ' έλευθερώνω, άποκρίθηκε ο άνθρωπος.

— "Η πρώτη εινε : "Ο,τι δέν μπορείς να φτάσης μῆν αγωνίζεσαι να τό πιάσης". "Η δεύτερη εινε : "Πάψε να επιθυμής ο,τι δέν μπορείς ν' άποκτήσης". Και ή τρίτη εινε : "Μῆν πιστεύής κατι που εινε άπίστευτο".

Ο άνθρωπος εινε πως ή συμβουλές αυτές του ῆσαν άνόφελες, άλλα κατά ή συμφωνία που είχαν άφρησε έλευθερο το πουλί.

— Έκαμες πολύ άσχημα να με άπολύσης, του φώναζε τότε το πουλί σάν έλευθερώθηκε, γιατι έγώ έχω μέσα στο σώμα μου ένα μαργαριτάρι μεγαλύτερο άτ' αύτο, που θά σ' έκανε πλούσιου.

Ο άνθρωπος τότε, τρελλός άπό ή μαγία του, άρχισε να τρέχει προσπαθώντας να πιάση το πουλί.

Έκεινο όμως του ξεφουγγε όλοένα και στο τέλος διαν τον ειδε που κουνάστηκε του εινε :

— Βλέπεις πως δέν ῆσαν άνόφελες ή συμβουλές μου και μάλιστα ή πρώτη ; "Ο,τι δέν μπορείς να φτάσης μῆν αγωνίζεσαι να τό πιάσης". Λοιπόν πάψε να με κινηγής, Χριστιάνη μου...

Τότε ο άνθρωπος κάθηκε κάτω άτ' το δέντρο, άτ' όπου του μιλούσε το πουλί, κ' άρχισε να κλαίη και να τραβά τά μαλλιά του.

— Άλλά κ' ή δεύτερη συμβουλή μου δέν εινε περιττή, άποκρίθηκε το πουλί. "Αν ήξερες το "Πάψε να επιθυμής ο,τι δέν μπορείς ν' άποκτήσης", δέν θά βασανίζοσουν άδικα πως τώρα.

Κι' έπειδή εκείνος ξεκαλοπούνε τά κλάματά του, το πουλί πρόσθεσε :

— "Όσο για την τρίτη συμβουλή, αν την καταλάβαινες κ' αυτή, θά γίντονες άπό τόση στυγνώρια και τόση θλίψη. Πως μπορεί νάχω μέσα στο σώμα μου ένα μαργαριτάρι μεγαλύτερο άπό αύτο, άφου το σώμα μου όλοκληρο εινε μικρότερο άτ' αύτο ; Λοιπόν "Μῆν πιστεύής κατι που εινε άπίστευτο, και πάψε να κλαίς..."

κηρύξω τον θαιμασιώ μου και την ευγνωμοσύνη μου.

Μά πριν άκόμα μπορέσω να μιλήσω, ειδα τον Οϊγκώ να γονατίζει μπροστά μου, να παίρνη τά δυο μου χέρια, να τά φέρνη στα χείλη του και να φθυρίξη με — Έυχριστώ! Έυχριστώ! !...

"Έτσι λοιπόν... Μ' εύχαριστούσε αύτός ; Αυτός, ο μέγας Βίκτωρ Οϊγκώ, του όποιου ή ψυχή ῆταν τόσο όφραια και του όποιου ή μεγαλοφία γεμίζει όλοκληρο τον κόσμο... Αυτός, του όποιου τά μεγαλόδωρα χέρια σκόπαζαν γύρω συνάφες σ' όλους τους ύβριστάς του !... "Α! πόσο μικρή ῆμουν, πόσο ντροπιασμένη κ' εύγνωσμένη συγκρόνωσ...

"Έπειτα ο Οϊγκώ σηκώθηκε κ' άρχισε να σφίγγη τά χέρια που άπλωνόντουσαν άτ' όλες τις διευθίνσεις προς αύτόν, βρισκοντας για τον καθένα τη λέξη που του ταίριαζε.

Πόσο ῆταν όφραϊός εκείνο το ραβδί με το πλατύ και φωτισμένο του μέτωπο, με τ' άσπμένα μαλλιά του, με τά γελαστά και λαμπρά μάτια του.

Μή τοιμώνας να ριχτώ μέσ' στην άγκαλιά του, άγκαλιάσα τον παλιό κ' άφοσιωμένο μου φίλο Ζωραγνέν κ' άρχισα να κλαίω.

Τότε εκείνος μ' ετάράχισε σε μία γωνία και μου ειπε στοργικά : — Τώρα δέν πρέπει να μεθίσωτε άτ' τον θρίαμβό σας αύτό... Δέν πρέπει τώρα που είσαστε στεφανωμένη με δάφνες, να κάνετε επικίνδυνα πηδήματα... Πρέπει να είστε πιο πειθαρχική, πιο τακτική, πιο κοινωνική...

Έγώ τον ενύταξα και του απάντησα :

— Ξέρω, φίλε μου, οτι δέν θά γίνω ποτέ ούτε πειθαρχική, ούτε τακτική... Θά προσπαθήσω να γίνω κοινωνική... Αυτό εινε το μόνο που μπορώ να σάς υποσχεθώ. "Όσο για τις δάφνες μου, σάς δωκίζωμαι, γιατι το αισθανόμαι καλά αύτό, οτι δέν θά πέσουν ποτέ άτ' το κεφάλι μου...

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΣ : "Η συνέχεια.

ΜΙΑ ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

ΟΙ ΕΞΕΧΟΝΤΕΣ ΕΛΛΗΝΕΣ... ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΓΚΑΛΑΣ ΤΩΝ ΔΙΑΣΗΜΩΝ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ!...

"Όπως σάς υποσχεθήκαμε δημοσιεύοιμε σήμερα τις τελευταίες άπάντησεις έπί του ερωτηματος του «Μπουκέτου» :

— "Αν σάς επρότειναν να νυμφεθῆτε μια άπ' τις διάσημες γυναίκες της "Ιστορίας, ποιά άπ' όλες θά διαλέγατε για σύζυγό σας και γιατι ;"

Στο ερώτημα μας αύτό, άπαντά σήμερα πρώτος, ο καθηγητής του Πανεπιστημίου κ. ΣΙΜΟΣ ΜΕΝΑΡΔΟΣ.

Ο κ. Μενάρδος περιφρονει τις ιστορικές γυναίκες. Δέν έννοιει να ...προσφέρει την χειρα του σε καμιά έξ αυτών και άπαντά :

— "Όλες αί γυναίκες της "Ιστορίας έχουν ένδιαφέρον ως ιστορικά πρόσωπα. Καμμιαν όμως δέν θά ήθελα ως σύζυγόν μου."

Δέν εινε όμως της ίδιας γνώμης και ο γνωστός καλλιτέχνης κ. ΠΕΡ. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ.

Ο κ. Γαβριηλίδης έκτιμά και ποθει άπαξάτασ τας ιστορικές κωφας. Κι' έννοιει να κἀμη... σαλλογιη έξ αυτών, έφ' όσον του δίδεται ή περιστασις.

Ίδου τί άπαντά :

— "Επειδή μου άρέσει ή γυναίκα, άπαντώ στο ερώτημά σας ως έξης : Οά τις ήθελα όλες, καθέ έδομάδα και μια. Μια έδομάδα άνάπανι και έπειτα πάλι ή συνέχειά μας, του καινούργιου γάμου με τις επόλοιπες."

Μπράβο κουνάγιο !... Μπράβο ίδιουσχηραστία !...

Ο γνωστός λογογράφος και διευθυντής της "Εθνικής Βιβλιοθήκης κ. ΜΑΡΚΟΣ ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ, δέν δυναται να έννοση τί σχέσις ύπάρχει μεταξύ ένός σύγχρονου άνθρώπου και μιας ιστορικής γυναίκας. Τις γυναίκες τις προτιμά σύγχρονες, δηλαδή... πιο φρέσκες άτ' τις ιστορικές. Και να τί άπαντά :

— Δέν θά ειχε κανένα λόγο ή απάντησίς μου στο ερώτημά σας. Τί ένδιαφέρει έναν σημερινόν άνθρωπο μια γυναίκα της "Ιστορίας ;"

Ο καθηγητής του Πανεπιστημίου κ. Κ. ΑΜΑΝΤΟΣ διατάζει να έλλέξη ιστορικήν σύζυγον. Και ο λόγος ; Πολύ σοβαρός, πολύ λεπτός, πολύ ντελικτός. Διαβάστε την απάντησή του :

— "Μή μ' ερωτίτε τέτοια πράγματα... Είμαι παντρεμένος άνθρωπος, κ' όπως καταλαβαίνετε, μια τέτοια απάντησις, εινε άφορηή διαζυγίου. Λοιπόν..."

Λοιπόν... υποχωρούμε. Να προσκαλέσουμε μια τέτοια συμφορά ; Θεός να φυλάξη !...

Ο γνωστός καλλιτέχνης κ. Β. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ μās τά λέει πολύ μετροδεμένα. Περιπελεγμένα περιλοκαί, όπως έλεγε και κάποιος "Έλληη πολιτικός... Μά όσοιτε καλύτερα τον ίδιο :

— "Αναδρομικός δέν θά μπορούσα να παντρευτώ, γιατι τη σημερινή μου γυναίκα την έχω παντρενή δυο φορές. Και αν το δικαστήριο θά μουδινε διαζύγιο για τον πρώτο μου γάμο, δέν θά μουδινε όμως διαζύγιο άπό τον δεύτερο γάμο μου με την ίδια γυναίκα..."

Κι' έτσι ή ιστορικές γυναίκες μένοντι στο ράφι έξ αιτίας των νόμων και της κ. Γιώτας Λάσκαρη. Τρομερόν !...

Η γνωστή για τη φρεμιστική της δρασί κ. ΑΘΗΝΑ ΓΙΑΝΝΙΟΥ άπαντά ως καλή κάγαθη σύζυγος :

— "Εινε και έναντιον των άρχων μας των σημερινών, λέγει, το να ζητούμε καινούργιον άντρα, και μάλιστα έφσον ο σύζυγός μας ζή."

Μ' άλλους λόγους ή κ. Γιαννιώη περιφρονει τους ιστορικούς άνδρας. Ντέ γκωστότσιπου νόν έστ ντισποταίτσιμου !...

Ο λόγιος κ. Ι. ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ άπαντά :

— "Γιά να μῆν παντρευτώ ως σήμερα, εινε νομίζω ισχυρός λόγος να μη θέλω, ούτε σύγχρονη κα ούτε και... άρχαία γυναίκα."

Ο Πρόεδρος τέλος του Συμβουλίου "Επαρκείας κ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ, άπαντά :

— Δέν προτιμώ καμμιάν.

— Γιατι ; Μήπως σάς άπερρόφησε όλοκληρωτικά ή... Θέμς ; Αύτην θά την ήθελα για γυναίκα σας ; — Άφου έπιμένετε, ναί !

συνκίνησι :

